

NORMATIVNOST TERMINOLOŠKIH SLOVARJEV

Mateja Jemec Tomazin

Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša, ZRC SAZU, Ljubljana

UDK 811.163.6'374.26:81'26

V članku odpiramo vprašanje normativnosti oz. preskriptivnosti terminoloških slovarjev, ki izhajajo iz pojmovnega pristopa. Urejanje področne terminologije namreč ne glede na konceptualno izhodišče slovarja povzroči, da se avtorji odločijo za (en) prednostni termin, kar v slovarju prikažejo na različne načine.

terminologija, terminološki slovar, pojmovni sistem, normiranje

In this article the issue is raised of the normativity or prescriptivity of terminological dictionaries based on a conceptual approach. Editing field terminology leads authors to choose, despite the original concept of the dictionary, a preferred term which is presented in different ways in the dictionary.

terminology, terminological dictionary, concept, concept system

1 Uvod

Slovarje tako njihovi uporabniki kot naslovniki¹ še vedno pojmujejo predvsem kot priročnike, po katerih sežejo, kadar želijo pridobiti oz. preveriti neko informacijo.² Takšna raba je torej namenjena selektivnemu iskanju informacij in pogostnost (upo)rabe slovarja je premosorazmerno povezana s primernostjo informacij, ki jih slovarji ponujajo, oz. zadovoljstvom uporabnikov z najdenim. Za razliko od slovarjev splošnega jezika, ki načeloma lahko širijo pomensko polje neke besede, pa čeprav na podlagi specializirane rabe, npr. (metaforična) poimenovanja različnih pripomočkov (*miška* v računalništvu), orodij (*skobec* 'past') itn., naj bi terminološki slovarji prikazovali ustaljenost in trdnost pojmovnega sistema.³

Po razlagalnih terminoloških slovarjih, ki so praviloma namenjeni predvsem strokovnjakom izbranega področja,⁴ posegajo namreč tudi druge skupine uporabnikov,

1 Delitev povzeman po N. Logar Berginc 2009: 225–231.

2 Informacije v terminoloških slovarjih se razlikujejo glede na njihov koncept. Praviloma uporabnik v terminoloških slovarjih najde razlago, opis pojmovnosistemskih razmerij (npr. sinonimija), tujejezične ustreznike, morebitno stilno zaznamovanost ipd.

3 To je seveda relativno, npr. v prejšnjem kazenskem zakoniku je bilo eno od (samostojnih) kaznivih dejanj tudi *grdo ravnanje*, ki so ga pri prenovi kazenskega zakonika vključili v opis kaznivega dejanja *ogrožanja varnosti*, kot so zapisali v eni od sodb tudi zaradi težav pri opisu (oz. zamejitvi tega pojma), in na tak način se je začel tudi proces determinologizacije tega termina, kar seveda pomeni, da se mora tudi pojmovni sistem, prikazan v slovarju, ustrezno prilagoditi.

4 Na tem mestu bi opozorili, da zamisel o (vse)splošnem terminološkem slovarju, ki bi izhajal iz pojmovnega sistema, ni izvedljiva, saj ne ponuja dovolj informacij za različne skupine naslovnikov oz.

med njimi prevladujejo prevajalci strokovnih besedil, ki morajo pri svojem delu vedno znova izbirati najustrežnejši izraz v ciljnem jeziku. Pri tem jim je v pomoč čim popolnejša informacija v izhodiščnem jeziku. Tovrstno (upo)rabo terminologije potrjuje tudi spletno mesto Terminologišče,⁵ kjer pri terminološkem svetovanju nujno izhajamo iz opisa pojma in šele nato predlagamo jezikovnosistemsko (naj)primernejšo poimenovalno rešitev.

V Sekciji za terminološke slovarje Inštituta za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU pri terminološkem delu tesno sodelujemo s strokovnjaki, ki urejanje področne terminologije tudi sami vedno znova dojemajo kot izbiro oz. odločitev za najprimernejšo obliko termina, predvsem zaradi lažjega oz. bolj učinkovitega sporazumevanja v stroki (več o tem Žagar Karer 2015).

1.1 Teoretična izhodišča

Strokovni jezik je podsistem splošnega jezika, čeprav je razmerje med njima moč opazovati na več različnih načinov (prim. Bergenholtz, Tarp 1995: 16–19), ki se praviloma sicer podreja javnoveljavni knjižni normi, predvsem z vidika oblikoskladenskih načel, vendar pa se zaradi različnih vzrokov znotraj posamezne stroke oblikuje posebna ožja terminološka norma, ki ni nujno zgolj jezikovnosistemsko utemeljena, ampak je rezultat terminološkega dogovora področnih strokovnjakov.

Zaradi nenehnega stika strokovne javnosti z drugimi jeziki, še zlasti na področju naravoslovja, vendar tudi v družboslovju in humanistiki, kjer prevladuje angleščina, prihaja do prevzemanja izrazov v slovenščino (več npr. Fajfar 2010: 56 isl.), kar je treba pri sestavljanju terminološkega slovarja upoštevati, še posebej, če postopek prevzemanja še ni zaključen. Največkrat le začasna poimenovalna rešitev so citatne besede, čeprav obstajajo izjeme, npr. *acquis communautaire* za pravo EU.⁶ Citatna poimenovanja se z rabo prilagajajo najprej v izreki, pozneje tudi v zapisu (npr. *leasing – lizing*).⁷ Na področju pravne stroke so izjema tudi latinizmi (npr. poimenovanja pravnih institutov, ki izvirajo še iz rimskega prava), ki se ohranjajo tudi zaradi stilističnega učinka, prihaja pa do skrajševanja izrazne podobe in tako v strokovnih besedilih najdemo njihove okrajšane različice, npr. *de cuius successionem agitur* se pogosto navaja le kot *de cuius*, kar pred sestavljalca slovarja postavlja pomembno

uporabnikov. Prevajalci potrebujejo predvsem pravi ustreznik v ciljnem jeziku, področni strokovnjaki preverjajo pojmovno umestitev in/ali izrazno primernost termina, naključni uporabniki, ki jih eno ali več področij zanima zgolj ljubiteljsko, pa morda celo ne dobijo dovolj informacij o pojmu, saj nimajo ustreznega predznanja (več o tem Fathi 2014). Združevanje različnih pojmovnih sistemov tako vodi v predstavitev terminološke leksike v splošnem razlagalnem slovarju, kjer je informacija dovolj natančna in zanesljiva, da ni strokovno neustrezna, in kljub temu del koherentne slovarske celote.

5 Dostopno na <http://isjfr.zrc-sazu.si/sl/terminologisce#v>.

6 Zanimivo se tudi za *know-how* ni uveljavil slovenski ustreznik *praktično znanje*, ampak je tujejezična sestavina postala celo del termina, npr. v nastajajočem pravnem terminološkem slovarju *know-how pogodba*.

7 Primer terminologizacije *lizinga* je nasploh zanimiv, saj je v slovenščini (tudi v pravu) obstajal termin *zakup*, ki bi pojmovno lahko ustrežal, vendar se je pomen *lizinga* diferenciral in tako *zakup* v današnjem pravu pomeni 'dejanje, s katerim stvar ali pravica, ki prinaša koristi, za plačilo preide v začasno uporabo koga', torej brez možnosti prehoda stvari ali pravice v last zakupnika.

vprašanje, do katere mere slediti rabi stroke in ali v takšnih primerih še lahko govorimo o besedilnih različicah termina.⁸ Zaradi zapolnjevanja poimenovalne praznine so v terminologiji pogosti tudi internacionalizmi, ki jih tudi strokovnjaki pogosto sprejemajo kot tisti del področne terminologije, ki zagotavlja medjezikovno pojmovno povezovanje. Termini tujega izvora v terminologiji načeloma niso problematični, če gre že za ustaljene termine. Pri prevzemanju termina v slovenščino zato praviloma sledimo naslednjim terminografskim načelom: a) *ustaljenost*, b) *jezikovno-sistemska skladnost*, kamor sodi tudi načelo tvorjenosti nižje stopnje, c) *gospodarnost*, kjer ima manjbesednost⁹ prednost pred večbesednostjo itn., in šele č) *domač izvor*, ki je v terminologiji seveda dobrodošel, saj naslovniku praviloma olajša razumevanje. Kljub temu pa prepozne intervencije niso učinkovite,¹⁰ če jih ne sprejme širša strokovna javnost.

Pojmovni pristop namreč v središče postavlja pojem kot miselno enoto oz. enoto znanja, termin pa je njegovo poimenovanje. Normativnost se tako (lahko) izraža predvsem v primerjalni presoji jezikovnosistemskih, prav tako pa tudi terminološko-sistemskih lastnosti, ki se kažejo v ustaljenosti¹¹ nekega termina, kar velja npr. tudi za stopnjo tvorjenosti.¹² Terminološki slovarji so prav tako praviloma kolektivna avtorska dela, zato je doseženo že (vsaj minimalno) soglasje znotraj skupine področnih strokovnjakov, kar praviloma pripomore tudi k enotnejši rabi v stroki. Poleg tega je eden od razlogov za nastanek terminoloških slovarjev tudi ustvarjanje in uveljavljanje slovenskih ustreznikov zaradi uveljavljanja področij, ki se primarno razvijajo zunaj Slovenije in imajo tako (izvorno) tujejezična poimenovanja (prim. Jemec Tomazin, Humar 2013).

2 Prikaz normativnosti v razlagalnih terminoloških slovarjih¹³

Normativni elementi¹⁴ v slovarjih so na različne načine predstavljeni v uvodih, najpogosteje v seznamu oznak in krajšav, redkeje jim je več prostora z izjemo načelnega urejanja pojmovnega področja namenjenega v uvodu. Za potrebe tega

⁸ Pojav pa seveda ni osamljen v slovenščini, že hiter pregled po spletu potrdi skrajševanje istega termina tudi v drugih jezikih (npr. v italijanščini), podobno se kot besedilne različice pojavljajo npr. še *stroški prevoza* in *stroški za prevoz na delo in z dela* v delovnem pravu ali *izredna odpoved* in *izredna odpoved pogodbe o zaposlitvi*.

⁹ Načeloma težimo k enobesednosti, če se le da.

¹⁰ Tako je npr. predlog, ki je sicer prišel iz stroke, za zamenjavo termina *biotska raznovrstnost* z *raznoživostjo* prepozen oz. bi za njegovo uveljavitev potrebovali izjemno široko podporo celotne osnovne stroke (ter tudi sorodnih strok) in splošne javnosti. Več na <http://isjfr.zrc-sazu.si/sl/terminologisce/ svetovanje/biotska-raznovrstnost#v>.

¹¹ Ustaljenost, ki se kaže v pogostnosti, je sicer zaželena oz. pričakovana lastnost pri določanju normativnosti, vendar se lahko predvsem zaradi neterminološke, torej poljudne rabe v stroki pojavlja tudi napačno izrazje oz. želi stroka uveljaviti sodobnejši termin, kar npr. avtorji želijo prikazati v slovarju. Tako npr. v slovenski folkloristiki ne govorijo več o zbirnem terminu *pripovedka*, temveč *povedka*, ki obsega tako pravljičice, torej *pripovedke*, kot druge oblike ljudskega slovstva; prav tako v geologiji dajejo prednost *mineralu* pred *rudnino*, četudi gre za izvorno domač izraz.

¹² Zanimiv primer je npr. *kremenčev pesek* v *Geološkem terminološkem slovarju*, ki bi bil sicer po načelu nižje stopnje tvorjenosti *kremenov pesek*, vendar se ta oblika ni uveljavila, čeprav jo kot primernejšo navajata tako SSKJ kot SP. O stopnjah tvorjenosti in vključevanju tvorjenk v slovar prim. Kern 2011.

članka torej vsako usmerjanje na drug termin (največkrat s puščico → ali okrajšavo *gl.*) oz. označevanje izhodiščnega termina z označevalniki razumemo kot normativni poseg, ki naj naslovniku olajša razumevanje pojma, pri čemer s kazalkami prikažemo po presoji področnih strokovnjakov najustreznejšo izbiro na izrazni ravni,¹⁵ označevalniki pa definicijo dopolnjujejo v razmerju do nezaznamovanega, torej praviloma za terminologijo prednostnega izrazja. Normativnost se tako ne kaže več v razmerju *prav : narobe*, ampak največkrat *pogosteje : redkeje*, *običajno : manj običajno*, *sodobno : zastarelo*.¹⁶

2.1 Kazalčni slovarski sestavek

S kazalkami so prikazani neprednostni termini, pri katerih desnosmerna puščica¹⁷ usmerja uporabnika k prednostni iztočnici oz. na ustrežnejši termin, ki je bil določen na podlagi gradiva ter skupne jezikovne in strokovne presoje. Prednostna iztočnica v primerjavi s kazalčnim slovarskim sestavkom predstavlja popolno informacijo, ki jo sicer prinaša terminološki slovar (poleg definicije npr. ustrezniki, termini, ki so z vidika pojmovnega sistema povezani z iztočnico, torej informacija o uvrščanju v širšo pojmovno skupino, o pojmihi na isti ravni, torej v osnovi nad-/pod-/sopomensko razmerje ...). Vzrok preusmeritve je lahko tudi (v rabi pogosta) besedilna različica termina, npr. *trnata savana* → *savana s trnatim grmičevjem* v *Geografskem terminološkem slovarju*, vendar gre še pogosteje za jezikovnosistemsko, največkrat besedotvorno manj primerno ali manj pogosto različico. Merila za preusmerjanje so torej pogostnost (oziroma redkost), morebitna pogovornost¹⁸ oz. neknjižnost, časovna ali stilna zaznamovanost (o tem prim. Fajfar, Žagar Karer 2013; Jemec Tomazin, Humar 2013) ali konotiranost, ki izhaja iz metaforičnega poimenovanja. V slednjih primerih

13 Največ razlagalnih terminoloških slovarjev je izdala Sekcija za terminološke slovarje ISJFR ZRC SAZU, zato bo predstavljeno urejanje normativnosti predvsem v teh slovarjih.

14 Med normativne elemente v terminoloških slovarjih sodijo predvsem zapis, izgovor, podatki o pregibanju, stilna ali časovna označenost in seveda usmerjanje na prednostni termin s pomočjo kazalk, kar bomo prikazali v nadaljevanju. Zanimivo je, da se strokovnjakom zdijo predvsem podatki o naglasu/izgovoru nekako odvečni, kar kaže na to, da je terminologija še vedno primarno uporabljena v pisnem sporazumevanju.

15 Pri korpusnih terminoloških slovarjih upoštevamo merilo pogostnosti v korpusu.

16 O časovni zaznamovanosti v terminoloških slovarjih glej Fajfar, Žagar Karer 2013.

17 V nekaterih terminoloških slovarjih je uporabljena tudi obojesmerna puščica, ki kaže, da gre za en pojem, vendar z dvema različnima izraznima oblikama, npr. *DNK* ↔ *deoksiribonukleinska kislina* v *Botaničnem terminološkem slovarju* ali *AD-pretvornik* ↔ *analogno-digitalni pretvornik* v *Terminološkem slovarju avtomatike*. Tudi ta informacija je posredno normativna, saj uporabniku pušča izbiro med (le) dvema enakovrednima terminoma.

18 V nekaterih terminoloških slovarjih je zabeležena tudi t. i. nestrokovna raba, ki je prav tako s puščico preusmerjena na ustrežni termin, vendar je pri popisovanju tovrstnega izrazja treba upoštevati, da v specializiranih korpusih ni zadostnih podatkov o tem delu strokovnega izrazja, če pa se kljub temu uporablja na nekem področju, pa je ustrezna preusmeritev (brez dodatnega označevanja), npr. *divji med* v *Čebelarškem terminološkem slovarju*, ki ima označevalnik *nestrok(ovno)* in definicijo 'med čebel, ki se naselijo navadno v drevesnih duplinah, skalnih votlinah in živijo brez čebelarjevih posegov', ne navaja pa medtem v širši (agronomski) stroki uveljavljenega termina *divja čebela*. Označevalnik *nestrokovno* je sicer pogost v SSKJ in SP 2001, pojavlja se pri izrazih, ki so jih stroke v času nastajanja SSKJ nadomestile z drugimi, v splošnem jeziku pa so se še pojavljale.

gre največkrat za sicer pogosto rabljene izraze, ki pa so pogosteje rabljeni v govorjenem diskurzu oziroma je njihova metaforičnost tako prisotna, da skušajo področni strokovnjaki poiskati tudi (stilno) nezaznamovano poimenovanje, kar se npr. kaže v naslednjih primerih: *mrtvi udárec* → *zadušéni udárec* (*Tolkalni terminološki slovar*); *slaboverni posestnik* → *nedobroverni posestnik* (nastajajoči *Pravni terminološki slovar*); *srčna korenina* → *glavna korenina* (*Botanični terminološki slovar*); tako tudi npr. *agenda setting* → *prednostno tematiziranje* (*Termis*), kjer se kaže še soočenje izvorno tujejezičnih terminov, ki naj bi jih zamenjevali s slovenskimi izrazi.

2.2 Označevalniki

Poseben tip normiranja so označevalniki, ki ne označujejo ožjega področja v stroki,¹⁹ ampak označujejo jezikovne posebnosti termina, s čimer želijo avtorji opozoriti na zmanjšano nevtralnost, celo nesistemsost izraza. Zaradi vključevanja izrazja širšega strokovnega področja, celo narečnega in časovno zaznamovanega izrazja sicer avtorji želijo pokazati tudi jezikovni razvoj v stroki, vendar so ti elementi največkrat nesistemsostno razporejeni in izrazito odvisni od avtorskega prispevka posameznika.²⁰

Termis uporablja npr. oznako *predlagani termin* in *novi termin*, s čimer izrecno opozarja na neuveljavljenost novega poimenovanja, ki pa ga stroka oz. vsaj skupina soavtorjev podpira. Nova poimenovanja so označena tudi na druge načine, *Slovenski smučarski slovar* npr. ponuja stilno nezaznamovane rešitve, ki so označene z grafičnim znakom – piko, za dotlej predvsem žargonsko (torej na specifičnem področju sicer uveljavljeno, vendar nezapisano) izrazje, npr. *snežni zmaj* (< žarg. *kajt*); *železni križ* (< žarg. *iron cross*).

Raba označevalnikov je seveda pogojena s konceptom terminološkega slovarja. Kjer je izrazja malo oz. se to šele standardizira, se lahko skupina avtorjev odloči za več dodatnih informacij, ki jih lahko sporočajo z označevalniki ali tudi pojasnili (npr. *do leta 2008*; v *severovzhodni Sloveniji*). Prav tako nekatere stroke želijo prikazati svojo tradicijo, kar pomeni, da vključijo tudi termine, ki so z vidika sodobne rabe zastareli.²¹

2.3 Sinonim

Tretji tip normativnosti, ki je bolj prikrit, hkrati pa usmerja rabo, je zapis sinonima ob iztočnici. V terminoloških slovarjih se pojavlja ob tujkah, ki so definirane z domačim izrazom, npr. *defekacija* 'blatenje' ali *dekompenzacija* 'odpoved' v *Veterinarskem terminološkem slovarju*, vendar je številčno ta tip precej redkejši od

¹⁹ Npr. *farm. kem.* (< *farmaceutska kemija*) v *Farmaceutskem terminološkem slovarju* ali *agr. geogr.* (< *agrarna geografija*) v *Geografskem terminološkem slovarju*.

²⁰ Razvoj terminologije od narečne do standardne oblike je sicer zanimiv in odvisen od izbranega strokovnega področja (o tem prim. Legan Ravnikar 2009), vendar ga je sistemsko težje dosledno vključiti v terminološki slovar. Tako ostanejo takšni termini na ravni zanimivosti.

²¹ Pri tem pa je treba nujno ločevati med sodobnimi termini za pojme, ki so časovno neaktualni, npr. *dnina* v nastajajočem *Pravnozgodovinskem slovarju*, in med pojmi, ki so sodobni, vendar se je poimenovanje spremenilo, npr. *komuna* za *občino*.

običajne kazalke. Slabost tovrstnega opredeljevanja pojmov je, da se (ne glede na uvodna pojasnila)²² dostikrat pojavi krožna definicija, kar pomeni, da npr. pri *odpovedi* ne najdemo definicije pojma, ampak spet samo napotilo na *dekompensacijo*. Ta tip prikrite normativnosti je za terminologijo najbolj vprašljiv v splošnih normativnih priročnikih, predvsem v pravopisu, kjer lahko uporabniki npr. navajanje nadpomenke razumejo kot normativni element (o tem več Jemec Tomazin 2012; Žagar Karer 2015).

3 Se normativnosti sploh lahko izognemo?

Urejanje pojmovnega sistema je neizogibni del slovarskega dela, kar kaže tudi delo pri *Pravnozgodovinskem slovarju*. V izhodišču gre za leksikonski tip slovarja, kjer se ne prikazuje (zgolj) pojmovni sistem, zato tudi ne govorimo o definicijah, ampak o razlagah z obsežnejšimi pojasnili in navajanjem primerov. Kljub temu pa se pojavlja usmerjanje na pogostejši (in zato primernejši) izraz, največkrat gre za standardizacijo oz. uveljavitev izraza (iz prvotno nemškega, toda tudi narečnega v izraz, ki ga je prevzela historiografska stroka), npr. *dejšina* → *dedina* ali *suppanenphennig* → *županov pfening*, *župreht*. Prav to kaže, da se vsakršno urejanje strokovnega področja v terminologiji uresničuje predvsem z razmerji med posameznimi iztočnicami in posledično izbiranjem prednostne oblike.

4 Zaključek

Normativnost je vsaj v slovenskem prostoru pravzaprav privzeta slovarska lastnost. Raba (zlasti knjižnih) izdaj tako splošnih kot terminoloških slovarjev daje informacijam v njih pomembno težo, pa čeprav lahko korpusni podatki kažejo drugačno usmeritev ali tudi podobo. Poleg uvodov, ki bolj ali manj izrecno omenjajo normativnost oz. pojasnjujejo izbiro med več variantami, so tako najbolj informativni sezname oznak in krajšav, kjer so pojasnjeni označevalniki in drugi grafični elementi, ki naslovnika slovarja usmerjajo k prednostnemu terminu. Čeprav je ta izbira lahko v uvodu poudarjeno neobvezujoča, uporabniki te informacije pogosto jemljejo kot predpis, ki ga sicer včasih tudi zavestno kršijo, še pogosteje pa upoštevajo, zato je odgovornost sestavljalcev slovarjev toliko večja.

Literatura

- BERGENHOLTZ, Henning, TARP, Sven, 1995: *Manual of specialized lexicography*. Amsterdam, Philadelphia: John Benjamins publishing company.
- FAJFAR, Tanja, 2010: *Jezikovni vidiki slovenske pravne terminologije ob primerih sodb Sodišča Evropskih skupnosti. Doktorska disertacija*. Ljubljana: Filozofska fakulteta.
- FAJFAR, Tanja, ŽAGAR KARER, Mojca, 2013: Časovna zaznamovanost v terminoloških slovarjih. Andreja Žele (ur.): *Družbena funkcijskost jezika. Obdobja 32*. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete. 117–123. <http://www.centerslo.net/files/file/simpozij/simp32/zbornik/Fajfar.pdf>

²² V *Pravnem terminološkem slovarju do 1991 (gradivo)* je v uvodu zapisano: »Razmerje med nadrejenimi in podrejenimi sinonimi je prikazano tako, da so nadrejeni sinonimi razloženi, pri podrejenih pa je namesto razlage naveden kar nadrejeni sinonim.« V *Veterinarskem terminološkem slovarju* pa v uvodu na str. 11 piše: »Polnopomenske razlage imajo nadrejeni izrazi [...] Polnopomenska razlaga je lahko nado-meščena z več približnimi sopomenkami [...]«

- FATHI, Besharat, 2014: Experts and Specialised Lexicography: perspectives and needs. *Terminàlia* 9. 12–21.
- JEMEC TOMAZIN, Mateja, 2012: Terminologija v slovenskem pravopisu. Nataša Jakop, Helena Dobrovoljc (ur.): *Pravopisna stikanja: Razprave o pravopisnih vprašanjih*. Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU. 213–220.
- JEMEC TOMAZIN, Mateja, HUMAR, Marjeta, 2013: Stilna zaznamovanost v terminoloških slovarjih. Andreja Žele (ur.): *Družbena funkcijskost jezika. Obdobja 32*. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete. 173–179.
<http://www.centerslo.net/files/file/simpozij/simp32/zbornik/Jemec%20Tomazin.pdf>
- KERN, Boris, 2011: Analiza besedotvornih sklopov glagola stopiti. *Jezikoslovni zapiski* 17/1. 127–141.
- KOŠMRLJ - LEVAČIČ, Borislava, 2006: O terminološkem slovarju in njegovi izdelavi z vidika terminografske ravnine. *Jezikoslovni zapiski* 12/1. 71–87.
- LEGAN RAVNIKAR, Andreja, 2009: Razvoj slovenskega strokovnega izrazja. Nina Ledinek, Mojca Žagar Karer, Marjeta Humar (ur.): *Terminologija in sodobna terminografija*. Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU. 49–73.
- LOGAR BERGINC, Nataša, 2013: *Korpusna terminografija: primer odnosov z javnostmi*. Ljubljana: Trojina, zavod za uporabno slovenistiko, Fakulteta za družbene vede.
- ŽAGAR KARER, Mojca, 2015: Ožja terminološka norma in odstopi od pravopisne norme v terminologiji. Helena Dobrovoljc, Peter Weiss (ur.): *Pravopisna razhajanja*. Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU.

Viri

- BATIČ, Franc idr., 2011: *Botanični terminološki slovar*. Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU.
- BOKAL, Ljudmila idr., 2009: *Čebelarški terminološki slovar*. Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU.
- BRGLEZ, Ivanka idr., 2013: *Veterinarski terminološki slovar*. Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU.
- BUFON, Milan idr., 2005: *Geografski terminološki slovar*. Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU.
- KARBA, Rihard idr., 2014: *Terminološki slovar avtomatike*. Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU.
- LOGAR, Nataša, VERČIČ, Dejan idr., 2014: *Termis: terminološka podatkovna zbirka odnosov z javnostmi*. Ljubljana: Fakulteta za družbene vede.
- OBREZA, Aleš idr., 2011: *Farmaceutski terminološki slovar*. Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU.
- SUŠEC MICHELI, Barbara idr., 2007: *Gledališki terminološki slovar*. Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU.